

nent, que ha d'estar autoritzat amb l'estampilla de la signatura de Sa Majestat el Rei i ha d'anar signat pel Gran Cancellier de la Reial Ordre.

2. La concessió de la Gran Creu i de l'«Encomienda» s'ha de fer constar en un llibre de registre.

Article 8. Ús de les condecoracions.

1. No es pot fer servir cap condecoració de la Reial Ordre fins que l'interessat hagi obtingut el títol de concessió oportú, d'acord amb el que preveu l'article anterior.

2. L'«Encomienda» es pot utilitzar habitualment sota la forma d'una miniatura i d'una insígnia de solapa, amb les dimensions i els formats que s'estableixin. Els titulars poden fer constar que la tenen en els seus impresos i documents respectius.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

24570 REIAL DECRET LEGISLATIU 1/1999, de 23 de desembre, pel qual s'adequa la normativa del recurs que preveu el paràgraf tercer de la base 9a del Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs al sistema tributari vigent. («BOE» 310, de 28-12-1999.)

La Llei número 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en el paràgraf segon de l'article 80, mesures de modificació i adaptació del règim jurídic dels consorcis de la zona franca constituïts d'acord amb el Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs, autoritza el Govern perquè, mitjançant un reial decret legislatiu, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, adequi en el termini d'un any la normativa del recurs que preveuen el paràgraf tercer de la base 9a del Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs, i l'article 131 del Reglament en què es despleguen les bases del Reial decret llei esmentat, aprovat pel Reial decret de 22 de juliol de 1930, al sistema tributari vigent, i adaptar-la a les necessitats de finançament dels consorcis de les zones franques, amb la refosa de la normativa esmentada, reguladora d'aquests recursos, i els preceptes tributaris relacionats amb aquesta, que contenen la Llei 230/1963, general tributària, de 28 de desembre; el Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, i la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats. La delegació legislativa inclou l'autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que cal refundre, perquè la normativa en aquesta matèria quedi adequada i adaptada al sistema normatiu de la Hisenda Pública actual.

El compliment de l'autorització legislativa s'ha desenvolupat de la manera següent:

1r Adequació de la normativa del recurs al sistema tributari vigent que implica la delimitació del recurs la recaptació del qual es cedeix; delimitació del recurs en el cas d'entitats i grups de societats als quals sigui aplicable el règim del capítol VII del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que actuen dins i fora de la zona franca; previsió dels casos

de devolució que puguin afectar el recurs; atribució a l'Agència Estatal d'Administració Tributària de totes les funcions de gestió tributària en un sentit ampli, sens perjudici de regular la transferència del recurs al consorci per l'Agència Estatal d'Administració Tributària; procediment de liquidació del recurs al consorci i procediment de càlcul del recurs en els casos d'exercici d'activitats dins i fora de la zona franca.

2n Adaptació del recurs a les necessitats de finançament dels consorcis de les zones franques per la qual es manté la distinció entre despeses de funcionament i despeses d'inversió; s'estableix la regulació de la implantació del recurs quan fins al moment no ha estat fet efectiu; la Llei de pressupostos generals de l'Estat pot establir el límit màxim que pel recurs s'atribueix al consorci i l'excés de recaptació sobre aquest límit correspon al Tresor.

La Llei orgànica número 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, en l'article 21.1 estableix que el Ple del Consell d'Estat ha de ser consultat en els projectes de decrets legislatius.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el dictamen del Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article 1. Abast d'aquesta disposició.

Aquesta disposició regula l'atribució als consorcis de les zones franques dels recursos suficients per al finançament de les seves activitats, adaptant i actualitzant la seva regulació a la normativa vigent.

Article 2. Implantació del recurs i establiment d'empreses a les zones franques.

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot implantar el recurs que regula aquesta disposició en els consorcis que fins ara no l'han fet efectiu.

L'establiment d'empreses a les zones franques s'ha de fer de conformitat amb el que estableixen les disposicions vigents.

Article 3. Delimitació del recurs.

Constitueix un recurs financer dels consorcis de les zones franques als quals es refereix l'article 80 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, la recaptació de l'impost sobre societats, corresponent als subjectes passius de l'impost sobre societats establerts a les zones franques amb exclusió de les retencions i els ingressos a compte, determinada d'acord amb el que disposa aquest Reial decret legislatiu. Segons la normativa vigent, aquest recurs comprèn els ingressos derivats de la declaració liquidació anual i els pagaments fraccionats de l'impost sobre societats corresponents als subjectes passius esmentats.

Article 4. Delimitació del recurs per a entitats i grups de societats que operen dins i fora de la zona franca.

Quan es tracti d'entitats que operen dins i fora de la zona franca, el recurs comprèn únicament la part del deute de l'impost sobre societats que correspon a les operacions efectuades dins de la zona franca.

Quan es tracti de grups de societats als quals sigui aplicable el règim del capítol VII del títol VIII de la

Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que operen dins i fora de la zona franca, el recurs comprèn únicament la part del deute de l'impost sobre societats que correspon a les operacions efectuades dins de la zona franca.

Els criteris d'aplicació dels dos paràgrafs anteriors poden ser especificats per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

Article 5. Gestió de l'impost sobre societats corresponent a les entitats establertes a la zona franca.

La gestió, la inspecció i la recaptació de l'impost sobre societats de les entitats establertes a la zona franca, l'efectua l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Per facilitar aquestes funcions, l'Agència Estatal d'Administració Tributària, quan sigui necessari, ha de disposar d'oficines a la zona en locals a càrrec del consorci.

Article 6. Procediment de liquidació del recurs al consorci.

L'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, tan aviat com tingui coneixement de l'ingrés al Tresor Públic de liquidacions de l'Administració o autoliquidacions corresponents a les entitats establertes a la zona franca, ha de fer les liquidacions oportunes del recurs amb càrrec al pressupost d'ingressos i expedir el lliurament consegüent a favor d'aquest, en què s'han d'incloure els interessos de demora corresponents ingressats pels subjectes passius, però no les sancions o els recàrrecs.

En els casos en què la declaració liquidació anual resulti a retornar, la devolució de l'impost sobre societats per cada subjecte i exercici s'ha de fer, en primer lloc, amb càrrec als pagaments fraccionats efectuats pel subjecte passiu i en la proporció en què el consorci i el Tresor Públic hi hagin participat.

L'import dels pagaments al consorci pel recurs no pot superar anualment l'import màxim que, si s'escau, hagi fixat la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any. En aquest cas, l'excés de recaptació del recurs sobre l'import màxim correspon al Tresor.

Article 7. Procediment de càlcul del recurs en els casos de realització d'activitats dins i fora de la zona franca.

En els casos de realització d'activitats dins i fora de la zona franca, per entitats i grups de societats als quals és aplicable el règim del capítol VII del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb l'informe previ de l'òrgan d'inspecció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària competent en relació amb el subjecte passiu i del consorci de la zona franca, sobre l'activitat exercida a la zona franca per entitats i grups, ha de determinar, d'acord amb el que disposa l'article 4, sobre delimitació del recurs per a aquestes entitats i grups, l'import del recurs que correspon al consorci en els ingressos per autoliquidacions i liquidacions efectuades per l'Administració en concepte de pagaments fraccionats i de la declaració liquidació anual de l'impost sobre societats.

A efectes de l'aplicació del que disposa l'article 4, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de determinar provisionalment la participació del consorci en la mateixa proporció que hauria resultat de l'última declaració anual per a la qual s'hagués fixat.

Una vegada es presenti la declaració liquidació anual de l'impost sobre societats, l'òrgan competent d'inspecció ha d'emetre informe sobre el percentatge de recaptació atribuïble al consorci. Aquest informe s'ha de traslladar al consorci de la zona franca, perquè hi pugui fer les alegacions que consideri oportunes. L'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en conseqüència, ha de practicar les liquidacions que escaiguin a favor o d'acord amb el pressupost d'ingressos, sense incloure-hi en cap cas els interessos de demora.

L'import dels pagaments al consorci pel recurs no pot superar anualment l'import màxim que, si s'escau, hagi fixat la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any. En aquest cas, l'excés de recaptació del recurs sobre l'import màxim correspon al Tresor.

Article 8. Aplicació del recurs.

De l'import total del recurs que correspon al consorci de la zona franca, se n'ha de fer servir com a màxim el 25 per 100 per a les despeses de funcionament del consorci. La resta s'ha de destinar a inversions a la zona franca i a les activitats de foment pròpies de les administracions territorials que integren els consorcis de les zones franques.

Els consorcis de la zona franca poden aplicar el romanent de recaptació no emprat en un exercici amb la mateixa finalitat en exercicis successius.

Article 9. Règim de comptabilitat i control.

Els consorcis que percebin el recurs que regula aquesta disposició resten sotmesos a control financer exercit de manera centralitzada per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat; han d'ajustar la seva comptabilitat a les normes establertes per a les entitats públiques empresarials de caràcter estatal i han de retre els seus comptes al Tribunal de Comptes per mitjà de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogats la base 9a del Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs, i els articles 128 a 140 del Reial decret de 22 de juliol de 1930, que aprova el Reglament en què es despleguen les bases del Reial decret llei esmentat.

Disposició final primera. Habilitació normativa.

S'habilita el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Remissió a les Corts Generals.

Cal donar compte d'aquest Reial decret legislatiu al Congrés dels Diputats i al Senat.

Madrid, 23 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO